

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 31. května 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Rheinland-Pfalz – Německo) – Hornbach-Baumarkt-AG v. Finanzamt Landau

(Věc C-382/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Svoboda usazování — Daň z příjmu právnických osob — Právní úprava členského státu — Určení zdanitelného příjmu společností — Výhoda poskytnutá bezúplatně společností-rezidentem ve prospěch společnosti-nerezidenta, s níž je ve vztahu závislosti — Oprava zdanitelných příjmů společností-rezidenta — Neexistence opravy zdanitelných příjmů v případě totožné výhody poskytnuté společností-rezidentem ve prospěch společnosti-nerezidenta, s níž je v takovém vztahu — Omezení svobody usazování — Odůvodnění“

(2018/C 259/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Rheinland-Pfalz

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Hornbach-Baumarkt-AG

Žalovaný: Finanzamt Landau

Výrok

S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba odpovědět na položenou otázku tak, že článek 43 ES (nyní článek 49 SFEU) ve spojení s článkem 48 ES (nyní článek 54 SFEU) musí být vykládán v tom smyslu, že v zásadě nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, podle níž je nutno příjmy společnosti usazené v jednom členském státě, která poskytla společnosti usazené v jiném členském státě, s níž je ve vztahu závislosti, výhodné podmínky, které se odchyľují od podmínek, na nichž by se ve stejné či podobné situaci dohodly na sobě nezávislé třetí osoby, vypočítat tak, jako by jich bylo dosaženo, kdyby se uplatnily podmínky dohodnuté těmito třetími osobami, a musejí být předmětem opravy, třebaže taková oprava zdanitelných příjmů se neprovede v případě, že tyto výhody byly poskytnuty společností-rezidentem jiné společnosti-rezidentovi, s níž je ve vztahu závislosti. Vnitrostátnímu soudu nicméně přísluší ověřit, zda právní úprava dotčená v původním řízení umožňuje daňovému poplatníku rezidentovi prokázat, že podmínky byly dohodnuty z obchodních důvodů vyplývajících z jeho postavení společníka společnosti-nerezidenta.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 343, 19.9.2016.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 29. května 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgie) – Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen, VZW a další v. Vlaams Gewest

(Věc C-426/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Ochrana dobrých životních podmínek zvířat při usmrcování — Zvláštní metody pro porážku předepsané náboženskými obřady — Muslimský svátek oběti — Nařízení (ES) č. 1099/2009 — Článek 2 písm. k) — Článek 4 odst. 4 — Povinnost provádět rituální porážku na jatkách splňujících požadavky stanovené v nařízení (ES) č. 853/2004 — Platnost — Listina základních práv Evropské unie — Článek 10 — Svoboda náboženského vyznání — Článek 13 SFEU — Respektování vnitrostátních zvyklostí týkajících se náboženských obřadů“

(2018/C 259/06)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Účastníci původního řízení

Žalobci: Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen, VZW, Unie van Moskeeën en Islamitische Verenigingen van Limburg, VZW, Unie van Moskeeën en Islamitische Verenigingen Oost-Vlaanderen, VZW, Unie der Moskeeën en Islamitische Verenigingen van West-Vlaanderen, VZW, Unie der Moskeeën en Islamitische Verenigingen van Vlaams-Brabant, VZW, Association Internationale Diyanet de Belgique, IVZW, Islamitische Federatie van België, VZW, Rassemblement des Musulmans de Belgique, VZW, Erkan Konak, Chaïbi El Hassan

Žalovaný: Vlaams Gewest

Za přítomnosti: Global Action in the Interest of Animals (GAIA) VZW

Výrok

Přezkum předběžné otázky neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost čl. 4 odst. 4 ve spojení s čl. 2 písm. k) nařízení Rady (ES) č. 1099/2009 ze dne 24. září 2009 o ochraně zvířat při usmrcování ve světle práva na svobodu náboženského vyznání z hlediska článku 10 Listiny základních práv a svobod Evropské unie a z hlediska článku 13 SFEU.

(¹) Úř. věst. C 383, 17.10.2016.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 31. května 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Törvényszék – Maďarsko) – Zsolt Sziber v. ERSTE Bank Hungary Zrt

(Věc C-483/16) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Ochrana spotřebitelů — Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách — Směrnice 93/13/EHS — Článek 7 odst. 1 — Smlouvy o úvěru vedené v cizí měně — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví zvláštní procesní požadavky pro napadení zneužívajícího charakteru — Zásada rovnocennosti — Listina základních práv Evropské unie — Článek 47 — Právo na účinnou soudní ochranu“

(2018/C 259/07)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Törvényszék

Účastníci původního řízení

Žalobce: Zsolt Sziber

Žalovaná: ERSTE Bank Hungary Zrt

Za přítomnosti: Mónika Szeder

Výrok

- 1) Článek 7 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládán v tom smyslu, že v zásadě nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví takové zvláštní procesní požadavky, jako jsou procesní požadavky, o něž se jedná ve věci v původním řízení a jež jsou kladeny na žaloby spotřebitelů, kteří uzavřeli smlouvy o úvěru vyjádřené v cizí měně, jež obsahují ujednání týkající se rozpětí směnného kurzu, který má být použit na poskytnutí úvěru, a směnného kurzu, který má být použit na jeho splácení, nebo ujednání týkající se možnosti jednostranné změny, které poskytovatelé úvěru umožňují zvýšit úroky, poplatky a náklady, pokud určení zneužívající povahy ujednání obsažených v takové smlouvě umožňuje obnovit právní a faktickou situaci, ve které by se spotřebitel nacházel, kdyby tato zneužívající ujednání nebyla sjednána.